

אָנָא אֵהָא מָשִׁיךְ לִיה מֵאַתֶּר דִּילִי כָּל אֵינּוֹן בְּרַכָּאן,
וַיִּתְחַבֵּר קִשְׁרָא דְכֻלָּא בֵּיה. אִימַתִּי, (בראשית כח) וְשַׁבְתִּי
בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי, כִּד אֵהָא יְתִיב בְּדִרְגָא דִּילִי,
וְאֵהָא יְתִיב בְּדִרְגָא דְשָׁלוֹם לְתַקְנָא בֵּית אָבִי, וְשַׁבְתִּי
בְּשָׁלוֹם דִּינִיקָא, כִּדִּין וְהָיָה יי לִי לְאֱלֹהִים.

דְּבַר אַחַר וְשַׁבְתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי, דְּתַמְּן הוּא
אַרְעָא קַדִּישָׁא, תַּמְּן אֲשַׁתְּלִים. וְהָיָה יי לִי
לְאֱלֹהִים. בְּאַתֶּר דָּא, אִסְלִק (אסתלק) מִדִּרְגָא דָּא לְדִרְגָא
אַחְרָא כְּדִקָּא יְאוּת, וְתַמְּן אֶפְלַח פּוֹלְחָנִיה.

רַבִּי חֵיָא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים סה) דְּבַרִּי עֲזוֹת וְגִבּוֹר
מִנִּי פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפְּרֵם. הָא קָרָא קִשְׁיָא,
דְּלֹא סוֹפִיָה רִישִׁיָה, וְלֹא רִישִׁיָה סוֹפִיָה. אֶלָּא דוֹד
בְּעָא עַל גְּרַמִּיָה, וְלִבְתֵּר בְּעֵיָא עַל כֻּלָּא. דְּבַרִּי עֲזוֹת
וְגִבּוֹר מִנִּי. אָמַר דוֹד, אָנָא יִדְעֵנָא בְּגִרְמִי דְּחִבְנָא,

לשון הקודש

אֲשַׁתְּלִים. וְהָיָה ה' לִי לְאֱלֹהִים. בְּמִקּוֹם
הַזֶּה אֶעֱלֶה וְנִתְעַלְתּוּ מִדִּרְגָּה זו לְדִרְגָּה
אַחֲרַת כְּרֵאוּי, וְשָׁם אֶעֱבֹד עֲבוּדְתָא.
רַבִּי חֵיָא פָּתַח וְאָמַר, דְּבַרִּי עֲזוֹת
וְגִבּוֹר מִנִּי פִּשְׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפְּרֵם. הַפְּסוּק
הַזֶּה קָשָׁה, שְׂאִין סוֹפוֹ רֵאשׁוּ וְאִין רֵאשׁוּ
סוֹפוֹ. אֶלָּא דוֹד בְּקִשׁ עַל עֲצָמוֹ, וְאַחַר
כִּד בְּקִשׁ עַל הַכֹּל (תהלים סה) דְּבַרִּי עֲזוֹת
וְגִבּוֹר מִנִּי. אָמַר דוֹד, אָנִי יִדְעֵתִי בְּעֲצָמִי

אוֹתָן הַטּוֹבוֹת, אַף אֲנִי אֶהְיֶה מוֹשֵׁךְ לוֹ
מִהַמְּקוֹם שְׁלִי כָּל אוֹתָן הַבְּרָכוֹת,
וַיִּתְחַבֵּר כּוּ הַקִּשְׁרָא שְׁלֵי הַכֹּל. מַתִּי?
וְשַׁבְתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי, כִּשְׂאֶהְיָה
יוֹשֵׁב בְּדִרְגָּה שְׁלִי, וְאֶהְיֶה יוֹשֵׁב בְּדִרְגָּה
שְׁלֵי שָׁלוֹם לְתַמְּן אֶת בֵּית אָבִי, וְשַׁבְתִּי
בְּשָׁלוֹם דִּינִיקָא, אִזּוּ וְהָיָה ה' לִי לְאֱלֹהִים.
דְּבַר אַחַר וְשַׁבְתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית
אָבִי, שְׂשָׁם הִיא הָאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, שָׁם

אָבֵל בְּמָה חֵיִבִּין אֵינּוֹן בְּעֶלְמָא, דְּאִתְגַּבְּרוּ חוּבֵייהוּ
עַלֵייהוּ יַתִּיר מְנִי. הוֹאִיל וְכֵן, לִי (דף קנ"א ע"א) וְלַחֹן,
פְּשָׁעֵינוּ אַתָּה תִּכְפֹּרם.

תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְחֵיִבִּין סְגִיִּין בְּעֶלְמָא, אֵינּוֹן
סְלָקִין, עַד הָהוּא אַתְר דְּסַפְרֵי דְחֵיִבִּיא
אִתְפַּתְחוּ, בְּמָה דְאִתְ אָמַר, (דניאל ז) דִּינָא יְתִיב וְסַפְרִין
פְּתִיחוּ, וְהָהוּא סֵפֶר (דִּינָא עֲלֵה קִיּוּמָא), (נ"א לְעִילָא מְרִישִׁיה דְדוֹר אִיהוּ)
בְּגִינֵי כָּךְ, דְּבָרֵי עֲוֹנוֹת גְּבָרוּ מְנִי, וְעַל דָּא פְּשָׁעֵינוּ
אַתָּה תִּכְפֹּרם.

יַעֲקֹב, בְּגִוּוּנָא דָּא בְּגִין כָּךְ לָא הֵימִין, אִי תִימָא
דְּלָא הֵימִין בְּקִדְשָׁא בְרִידָא הוּא, לָא. אֵלָּא,
דְּלָא הֵימִין בֵּיהּ בְּנִרְמִיָּה, דִּילְמָא יַחוּב, וְהָהוּא חוּבָא,
יִמְנַע לִיָּה, דְּלָא יְתוּב בְּשָׁלָם וְיִסְתַּלַּק נְטִירוּ מֵיָּה,
וּבְגִין כָּךְ, לָא הֵימִין בְּנִרְמִיָּה. וְהָיָה יי לִי לְאֱלֹהִים,

לשון הקודש

הוא משום כך דברי עונות גברו מני,
ועל כן פשעינו אתה תכפרם.

יעקב כמו כן משום כך לא האמין. אם
תאמר שלא האמין בקדוש-ברוך-הוא
- לא. אלא שלא האמין בעצמו. אולי
יחטא, ואותו החטא ימנע אותו שלא
ישוב בשלום ותסתלק ממנו השמירה,
ומשום כך לא האמין בעצמו. והיה ה'
לי לאלהים אפלו רחמים, כשאשוב

שחטאתי, אבל במה רשעים הם בעולם
שהתגברו חטאיכם עליהם יותר ממני.
הואיל וכן, לי ולכם, פשעינו אתה
תכפרם.

בא ראה, בשעה שרבים הרשעים
בעולם, הם עולים עד אותו מקום
שספרי הרשעים נפתחו, כמו שנאמר
ה(בית) דין יושב וספרים נפתחים, ואותו
ספר נהדין עומד עליה, ולמעלה מראשו של דוד

אֶפֶּילוּ רַחֲמֵי, כַּד אֵיתוּב בְּשָׁלוֹם, אֲשׁוּי לְקַבְּלֵי לְדִינָא,
בְּגִין (ס"א דהא) דְּאֵנָּא פָּלַח קַמֵּיהּ תְּדִיר.

אָמַר רַבִּי אֲחָא, אָמַר יַעֲקֹב, הַשְׁתָּא לָּא אֲעִטְרִיכְנָא
לְדִינָא, כַּד אֵיתוּב לְבֵית אַבְּא, אֶתְפְּלִילְנָא
בְּדִינָא וְאֶתְקַשְׁר בֵּיהּ. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, לָאוּ חֲכִי, אֶלָּא
אָמַר, הַשְׁתָּא אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי, דִּינָא
אֲעִטְרִיכְנָא לְנִטְרָא לִי, עַד דְּאֵיתוּב בְּשָׁלוֹם לְבֵית אַבְּא,
אָבַל בִּיּוֹן דְּאֵיתוּב בְּשָׁלוֹם, אֶתְפְּלִילְנָא רַחֲמֵי בְּדִינָא,
וְאֶתְקַשְׁר בְּקַשׁוּרָא מְהִימְנָא, לְאֶכְלָלָא כֻּלָּא כְּחַד.
(בראשית כח) וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמַתִּי מִצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית
אֱלֹהִים. דְּהָא כְּדִין יֵהֵא כֻּלָּא קַשׁוּרָא חֲדָא, וְהֵא' אָבָן
אֶתְפְּרִכָּא מִימִינָא וּמִשְׂמָאלָא, אֶתְפְּרִכָּא מֵעִילָא
וּמִתַּתָּא, בְּגִין (ד'א) דְּאֵתָן מַעֲשָׂרָא מְכֻלָּא.

אָמַר רַבִּי אַבְּא, הָא כְּתִיב, (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי

לשון הקודש

הַרְחַמִּים בְּדִין, וְאֶתְקַשְׁר בְּקַשְׁר נְאֻמָּן
לְהַכְלִיל הַכֹּל יְחַד. וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר
שָׁמַתִּי מִצֵּבָה יִהְיֶה בֵּית אֱלֹהִים, שְׁהָרִי
אִז הַכֹּל יִהְיֶה קַשְׁר אַחַד, וְהָאֲבָן הַזֶּה
מִתְפְּרִכַת מִימִין וּמִשְׂמָאל, מִתְפְּרִכַת
מִמַּעְלָה וּמִמַּטָּה, מִשּׁוּם נִהוּ שְׂאֵתָן
מַעֲשָׂר מְכֻל.

אָמַר רַבִּי אַבְּא, הִנֵּה פְתוּב וַיִּקַּח
מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם. וְאִם תֹּאמַר שְׁהָאֲבָן הַזֶּה

בְּשָׁלוֹם, אֲשִׁים כְּנִגְדֵי אֵת הַדִּין, מִשּׁוּם
וְשִׁהָרִי שְׂאֵנִי עוֹבֵד לְפָנָיו תְּמִיד.

אָמַר רַבִּי אֲחָא, אָמַר יַעֲקֹב, כָּעַת אֵינִי
צָרִיךְ אֵת הַדִּין. כְּשֶׁאֲשׁוּב לְבֵית אָבִי
אֶתְפְּלִל בְּדִין וְאֶתְקַשְׁר בּוֹ. אָמַר רַבִּי
יוֹסֵי, לֹא כַּד, אֶלָּא אָמַר, עַכְשָׁו אִם יִהְיֶה
אֱלֹהִים עִמָּדִי, אֲנִי צָרִיךְ שְׁהָדִין יִשְׁמַר
אוֹתִי עַד שְׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי.
אָבַל בִּיּוֹן שְׁאֲשׁוּב בְּשָׁלוֹם, אֶכְלִיל אֵת

הַמָּקוֹם. וְאִי תִימָא דְאַבְנָא דָּא, עֲלָאָה (על) כְּמָה אַבְנִין
 לְאַתְר מוֹתְבִיָּה, לְמִשְׁרֵי עֲלִיָּהוּ, (נ"א הָאֵי דְכְּתִיב) וְהָא כְּתִיב
 וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבָּה, (נ"א עֲלִיּוֹנָה מִיבְעֵי לִיהּ). בְּגִין
 (נ"א בִּיּוֹן) דְּאָמַר (בראשית כח) אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים,
 הָבָא אָרִים לָהּ קָמָא עֲלָאָה, בְּגִין דְּתִלָּא כָּל שְׁבָחָא
 דְּזֶה בָּהּ, דְּאֵין זֶה לְקִימָא (לְתַמָּא) כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים.
 וְשִׁפִּיר. וְעַל דָּא אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבָּה כְּתִיב.

יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים לְעֵלְמִין, בֵּית אֱלֹהִים, בֵּית יי
 מִיבְעֵי לִיהּ, כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (עזרא א) לְכוּנֵן אֶת
 בֵּית יי. וְכֵן (תהלים קכב) בֵּית יי גִּלְדֵּי. אֶלָּא, אֶתְר דְּבִי
 דִּינָא אִיהוּ מִתְרִין סְטְרִין עֲלָאִין, מִסְטְרָא דִּיּוֹבְלָא,
 דְּאִיהוּ אֱלֹהִים חַיִּים. וּמִסְטְרָא דִּיצְחָק אֱלֹהִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יוֹבְלָא, אָף עַל גַּב דְּדִינִין (בְּקִיּוֹן)
 מִתְעָרִין מִינָהּ, וְכִלְהוּ רַחֲמֵי (דִּינִין), כָּל חִידוֹ

לשון הקודש

יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים, לְעוֹלָמִים. בֵּית
 אֱלֹהִים? בֵּית ה' הִנֵּה צְרִיף לְהִיּוֹת, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר לְכוּנֵן אֶת בֵּית ה', וְכֵן (תהלים קכב)
 בֵּית ה' גִּלְדֵּי. אֶלָּא מְקוֹם בֵּית הַדִּין הוּא
 מִשְׁנֵי צְדָדִים עֲלִיּוֹנִים – מִצְד הַיּוֹבֵל
 שֶׁהוּא אֱלֹהִים חַיִּים, וּמִהַצֵּד שֶׁל יִצְחָק
 אֱלֹהִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הַיּוֹבֵל, אָף עַל גַּב
 שְׁהַדִּינִים וְיוֹצֵאִים מִתְעוֹרְרִים מִמֶּנָּה

עֲלִיּוֹנָה (על) כְּמָה אַבְנִים לְמָקוֹם מוֹשְׁבָה
 לְשָׂרוֹת עֲלִיָּהֶם, (וְהוּ שְׁכַתוֹבו) וְהָרִי כְּתוּב
 וְהָאֲבָן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבָּה –
 וְעֲלִיּוֹנָה הִנֵּה צְרִיף לְהִיּוֹתוֹ מִשּׁוֹם (בִּיּוֹן) שְׁאָמַר
 אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים, כְּאֵן הָרִים
 אוֹתָהּ מִצְבָּה עֲלִיּוֹנָה, מִשּׁוֹם שְׁתִּלָּה בָּהּ
 כָּל הַשְּׁבָחָה שֶׁל זֶה, שְׁאֵין זֶה לְקַיָּים וּלְמַשְׁחָה
 כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים, וְנִכְּהָ. וְעַל כֵּן אֲשֶׁר
 שָׁמְתִי מִצְבָּה.

מִיָּנָה נִפְקִין, וְהוּא חֲדוּוֹתָא (ס"א וְהוּא חֲדוּוֹתָא) דְּכֻלָּא. אֵלֹא
 בֵּית אֱלֹהִים, סִטְרָא דְדִינָא קִשְׁיָא, אִי לְטַב, בְּסִטְרָא
 (דִּיּוֹבְלָא) דְּשִׁמְאֵלָא, אֲתַעֵר בֵּיהּ רְחִימוּתָא, כְּמַה דְּאֵת
 אָמַר, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵׁי. אִי לְבִישׁ,
 בְּסִטְרָא דְּשִׁמְאֵלָא, אֲתַעֵר בֵּיהּ דִּינָא קִשְׁיָא, כְּמַה
 דְּאֵת אָמַר, (יִרְמִיָּה א) מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה עַל כָּל יוֹשְׁבֵי
 הָאָרֶץ, וְדָאֵי בֵּית אֱלֹהִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, בֵּית
 אֱלֹהִים הֵינּוּ דְּכֻתִּיב, (תְּהִלִּים מו) קְרִית מְלֶךְ רַב. אִית
 מְלֶךְ סְתָם, וְאִית מְלֶךְ רַב, וְדָאֵי עֲלָמָא עֲלָאָה, מְלֶךְ
 רַב אִיהוּ, וְדָא הוּא (ש"ם) קְרִית מְלֶךְ רַב.

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי חֲזַקְיָה, הוּוּ יַתְבֵּי תַּחוּת אֵילָנִי דְּחַקֵּל
 אוּנו, אֲדַמוּד רַבִּי חֲזִיָּא, חָמָא לִיהּ לְאֵלִיהוּ,
 אָמַר מִקְסָטִיטוּרָא דְּמַר, חַקְלָא נְהִיר. אָמַר, הַשְׁתָּא
 אֲתִינָא לְאוּדְעָא, דִּירוּשְׁלָם קָרִיב אִיהוּ לְאֵתְחַרְבָּא,

לשון הקודש

שְׁמַעוֹן אָמַר, בֵּית אֱלֹהִים, הֵינּוּ שְׁכֵנֹת
 קְרִית מְלֶךְ רַב. יֵשׁ מְלֶךְ סְתָם וְיֵשׁ מְלֶךְ
 רַב. וְדָאֵי שְׁהַעוּלָם הָעֲלִיּוֹן הוּא מְלֶךְ רַב,
 וְזוּהִי קְרִית מְלֶךְ רַב.

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי חֲזַקְיָה הֵינּוּ יוֹשְׁבֵים
 תַּחַת הָאֵילָנוֹת שֶׁל שְׂדֵה אוּנו. נִרְדָּם
 רַבִּי חֲזִיָּא, וְרָאָה אֵת אֵלִיהוּ. אָמַר,
 מֵהוּכַחַת הַדְּרֹךְ שֶׁל מֵר מֵאִיר הַשְּׂדֵה.
 אָמַר, כַּעַת בָּאתִי לְהוֹדִיעַ שְׁקֻרוּכָה

וְכֻלָּם רַחֲמִים וְדִינִים, כָּל הַשְּׁמֻחֹת
 יוֹצְאוֹת מִמֶּנָּה, וְהוּא שְׁמַחַת וְהוּא חֲרוּת
 הַכֹּל. אֵלֹא בֵּית אֱלֹהִים – הַצַּד שֶׁל הַדִּין
 הַקָּשֶׁה. אִם לְטוֹב, בְּצַד הַיּוֹבֵל הַשְּׁמַאל
 מֵתַעֲוֵרֶרֶת בּוֹ אַחְבָּה, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 שְׁמַאלוֹ תַּחַת לְרַאשֵׁי. אִם לְרָע, בְּצַד
 הַשְּׁמַאל מֵתַעֲוֵרֶר בּוֹ דִּין קָשֶׁה, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר מִצְפּוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה עַל כָּל
 יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. וְדָאֵי בֵּית אֱלֹהִים. רַבִּי

וְכָל אֵינּוֹן קָרְתִּין דְּחַכְמֵיָא. בְּגִין דִּירוּשְׁלָם דִּינָא
 אִיהוּ, וְעַל דִּינָא קָיָמָא, וְעַל דִּינָא אֲתִתְרַב, וְהָא
 אֲתִיְהִיב רְשׁוֹ לְסַמְא"ל עָלָה, וְעַל תְּקִיפֵי עֲלֵמָא,
 וְאַתֵּינָא לְאוֹדְעָא לְחַכְמֵיָא דִּילְמָא יוֹרְכוּן שְׁנֵי
 דִּירוּשְׁלָם, דִּהָא כָּל זְמַנָּא דְאוֹרֵייתָא אֲשֶׁתַּכַּח בָּהּ,
 הִיא קָיָמָא. בְּגִין דְאוֹרֵייתָא אֵילְנָא דְחַיֵּי דְקָיָיְמִי
 עָלָה, (תרי גוסחי אינון) כָּל זְמַנָּא דְאוֹרֵייתָא אֲתִיעַר לְתַתָּא
 אֵילְנָא דְחַיֵּי לָא אַעֲדִי לְעֵילָא, פָּסַק אוֹרֵייתָא לְתַתָּא
 אֵילְנָא דְחַיֵּי אֲסַתְלַק (מִינָהּ) מֵעֲלֵמָא.

וְעַל דָּא, כָּל זְמַנָּא דְחַכְמֵיָא יִיְחַדּוּן בָּהּ בְּאוֹרֵייתָא,
 לָא יָכִיל סַמְא"ל בָּהּ, דִּהָא כְּתִיב, (בראשית כז)
 הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב וְהִנְדִּים יְדֵי עֵשׂוֹ, דָּא הוּא אוֹרֵייתָא
 עֲלָאָה, דְאֶקְרִי קוֹל יַעֲקֹב, בְּעוֹד דִּיהוּא קוֹל לָא פָּסַק,
 דְבוֹר שְׁלֵטָא וְיָכֵלָא, וְעַל דָּא לָא אַעֲטְרִיךְ אוֹרֵייתָא

לשון הקודש

החיים לא זו למעלה. פסקה התורה
 למטה - עין החיים מסתלק ומפנהו מן
 העולם.

ועל כן, כל זמן שהחכמים ישמחו
 בתורה, לא יוכל עליהם סמאל, שהרי
 כתוב הקל קול יעקב והינדים ידי עשו.
 זו התורה העליונה שנקראת קול יעקב.
 בעוד שאותו קול לא פוסק, הדבור
 שולט ויכול, ועל כן לא צריך להפסיק

ירושלים להתרבר, וכל אותן קריות
 החכמים, משום שירושלים היא דין,
 ועל דין עומדת ועל דין תתבר, והנה
 נתנה רשות לסמאל עליה ועל גבורי
 העולם, ובאתי להודיע לחכמים אולי
 יאריכו את שנות ירושלים, שהרי כל
 זמן שנמצאת בה תורה - היא עומדת,
 משום שהתורה עין החיים העומד עליה.
 כל זמן שהתורה מתעוררת למטה - עין

לְמַפְסֵק. וְאַתֶּעֶר (דף קנא ע"ב) רַבִּי חֵיָא, וְאַזְלוּ וְאַמְרוּ מְלָה
דָּא לְחַבְיָמָא.

אָמַר רַבִּי יִיסָא, כִּלָּא יִדְעִין דָּא, וְהָכִי הוּא, דְכָתִיב,
(תהלים קכז) אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר שָׁוָא שָׁקֵד
שׁוֹמֵר, אֵלֶיךָ אֲנֹנִי דְמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵי תָא, קִרְתָּא
קְדִישָׁא קְיָיֵמָא עֲלֵיהּ, וְלֹא עַל גְּבָרִין תִּקְוִינן
דְעֵלְמָא, תֵּינְנוּ דְכָתִיב אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר וְגו'.

וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאֵר בְּשָׂדֵה וְגו'. (בראשית כט) רַבִּי יְהוּדָה
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים ג) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי
אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ. הָאִי קָרָא אֶתְעֵרוּ בֵּיהַ תְּבָרִיא. אֲבָל
מִזְמוֹר לְדָוִד, אֲמַאי קָאֲמַר שִׁירָה, אִי בְּגִין דְבִרְיָה
אִתְּהוּ דְקָם עֲלֵיהּ, קִינָה יִתִּיר מִיבְעֵי לֵיהּ, דְהָא
אֲבָאִישׁ עֲלוּי דְבַר נֶשׁ זַעִיר מִקְרִיבוּי, מְדַאֲתָרָא סְגִי.
אֵלָא, מִזְמוֹר לְדָוִד, אָמַר שִׁירָה, וְהָכִי בְעֵי דָוִד,

לשון הקודש

וַיֵּרָא וְהִנֵּה בָּאֵר בְּשָׂדֵה וְגו'. רַבִּי יְהוּדָה
פָּתַח וְאָמַר, (תהלים ג) מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ
מִפְּנֵי אֲבֻשָׁלוֹם בְּנוֹ. בְּפָסוּק הַזֶּה
הִתְעוֹרְרוּ הַחֲבֵרִים, אֲבָל מִזְמוֹר לְדָוִד,
לְמָה אָמַר שִׁירָה? אִם מִשּׁוֹם שֶׁבְּנוֹ הוּא
שָׁקָם עֲלוּי, יוֹתֵר קִינָה הֵיךְ צָרִיךְ לְהִיּוֹת,
שֶׁהָרִי הִרַע עֲלוּי עַל הָאָדָם קָצַת מִקְרוֹבוּי
מִשְׁאַחַר הַרְבֵּה. אֵלָא מִזְמוֹר לְדָוִד, אָמַר
שִׁירָה, וְכֵן בְּקֶשׁ דָּוִד, שֶׁחָשַׁב שֶׁהִקְדוּשׁ

בַּתּוֹרָה. וְהִתְעוֹרֵר רַבִּי חֵיָא, וְהִלְכוּ
וְאַמְרוּ אֵת הַדְּבָר הַזֶּה לְחַכְמִים.
אָמַר רַבִּי יִיסָא, הַכֹּל יוֹדְעִים אֵת זֶה,
וְכֵן הוּא, שֶׁכָּתוּב אִם ה' לֹא יִשְׁמַר עִיר
שָׁוָא שָׁקֵד שׁוֹמֵר. אֵלּוּ הֵם שְׁמִשְׁתַּדְּלִים
בַּתּוֹרָה, הַקְרִיָּה הַקְדוּשָׁה עוֹמֶדֶת
עֲלֵיהֶם, וְלֹא עַל הַגְּבָרִים הַגְּבוּרִים שֶׁל
הָעוֹלָם, הֵינּוּ שֶׁכָּתוּב אִם ה' לֹא יִשְׁמַר
עִיר וְגו'.